

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 6. Censura Facultatis Theologicæ Parisiensis adversus quatuor Libros de Republica Ecclesiastica Marci Antonii de Dominis Apostatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Spæc. XVII. A. C. 1618. Episcopi jussu Facultati tradidit cu-
jusdam hæretici librum, in quo exe-
crandæ contra Deum, Eucharistiæ Sa-
cramentum, & Papam blasphemix in
publicum profusæ continebantur: scif-
citabatur igitur Syndicus, an Facultas
se liti jam coram caussarum crimina-
lium Prætore adversus hunc hæreticum
inchoatæ adjungere velit, ne tanta in-
juria Religioni Catholicæ illata perma-
neret inulta, atque impunita? Eapro-
pter Facultas quosdam Doctores ad
Episcopum ablegabat, qui eidem caus-
sas aperirent, quibus permota Facul-
tas nullo pacto sese prædicti hæretici a
Parisiensi Prætore jam ad mortem dam-
nati negotio immiscere velit.

§. VI.

*Censura Facultatis Theologicæ Pari-
sienfis adversus quatuor libros de Re-
publica Ecclesiastica Marci
Antonii de Dominis
Apostatæ.*

*Argentvæ l.
c. p. 103.*

Sub idem tempus Parisios delatum erat
celebratum opus *de Republica Eccle-
siastica* Authore Marco Antonio de Do-
minis olim Archiepiscopo Spalatensi
apud Joannem Bilium Londini editum:
cum autem hic liber tum ob Authoris digni-

dignitatem tum propter pestiferæ doct- Sæc. XVII.
 rinæ virus valde periculosus esset, at- A. C. 1618.
 que aliunde, ut inquiebat Facultas,
plerique diversis in locis ementito Catholico-
rum nomine, non ita ut par est, in supre-
mun Antistitem propensi cognoscerentur,
 hinc Parisiensis Universitas quosdam
 Doctores die trigesimo octobris nomina-
 bat, qui hunc librum sedulo discute-
 rent. Iniquo autem prorsus animo fe-
 rebat Facultas, quod hic Apostata Pa-
 risiensem Universitatem *reipsa* secum
 idem sentire, ac duntaxat verbis a se
 ipso dissentire, impudentius jactitasset;
 quocirca suæ doctrinæ integritatem vin-
 dicatura die decima quinta Decembris
 percepto ac ponderato Doctorum judi-
 cio I. censuit, „hunc librum tanquam
 „legi Divinæ, antiquis Ecclesiæ Cano-
 „nibus, veterum Patrum doctrinæ,
 „traditioni, & praxi Ecclesiæ Catholi-
 „cæ omnino contrarium, hæreticum,
 „impudentissimis calumniis, erroribus,
 „atque innumeris mendaciis refertissi-
 „mum, totius Ordinis Hierarchici sub-
 „versivum, damnandum, execrandum
 „& populo Christiano penitus interdi-
 „cendum, prout de facto damnat & exe-
 „cratur. Secundo censuit, ex tot tan-
 „tisque hæresibus, erroribus, calum-
 „niis, mendaciis, & ceteris id genus
 „portentis aliqua esse seligenda, & cen-
 „suræ

Sæc. XVII. „furæ propriæ nota afficienda, ut ex
A. C. 1618. „paucis istis, quam merito fuerit præ-
 „dictum Opus condemnatum, & quam
 „contagiosum & execrandum sit, quis-
 „que facile dignoscat. Tertio censuit
 „universos Ecclesiæ Catholicæ Præsu-
 „les ac civiles Magistratus humillime
 „esse obsecrandos, & per viscera mise-
 „ricordiæ Dei obtestandos, ut prædicti
 „operis lectione, & retentione populo
 „Christiano interdiciant, & si opus sit
 „sux interdictioni tam justæ censuras &
 „pœnas adjungant, & tandem ne hujus
 „operis condemnatio quemquam lateat,
 „censuram hanc typis esse evulgandam.

Postea ex innumeris aliis proposi-
 tionibus, quibus præfatus hujus hære-
 tici liber scatebat, Facultas sequentes
 damnavit, suisque censuris perstrinxit.
 Prima erat hæc: Ecclesia sub Romano
 Pontifice non est amplius Ecclesia, sed
 Respublica quædam humana sub Papæ
 Monarchia tota temporali, vinea est
 ad solum Noë inebriandum: grex est,
 quem Pastor emungit ad sanguinem,
 imo excoriat, & mactat.

*Hæc propositio prima sui parte est hæ-
 retica; dicit enim veram Ecclesiam, cum
 non alia sit, quam quæ Romano Pontifici
 paret, jam desisse, pro reliqua vero parte
 est calumniosa, & scandalosa.*

II. Qui

*Expos. con-
 sili de sua
 defectione n.
 I. l. I. c. I.*

II. Qui de Republica Ecclesiastica Sæc. XVII.
sicut de pure humanis philosophantur, A. C. 1618.
mihi videntur non parum a recto trami-
te aberrare, non modo quia in ea re re-
quirunt veram jurisdictionem, hoc est,
vim coactivam, & subjectionem exter-
nam, ubi tamen omnis gloria ejus ab
intus.

*Hæc propositio, qua parte veram ju-
isdictionem, id est vim coactivam & subje-
ctionem externam Ecclesiæ denegat, est hæ-
retica, & totius Ordinis Hierarchici per-
turbativa, atque confusionem babylonicam
in Ecclesia generans.*

III. Sacerdotes omnes mortales in
Ecclesia Christi, quicumque illi sint,
non tam dicuntur proprie sacrificium
offerre, quod vere & proprie solus Chri-
stus obtulit, quam Sacrificii illius me-
moriæ celebrare (hoc facite in meam
commemorationem).

*Hæc propositio, si intelligat actionem
Sacerdotum Missam celebrantium, non esse
verum & proprium Sacrificium, est hære-
tica.*

IV. Inquiunt Apostoli, nos oratio-
ni, & ministerio verbi instantes erimus,
non dicunt nos legibus coactivis con-
dendis ac tribunali vacabimus, nos pro
arbitrio præcipiendo, puniendo, domi-
nando, sed orationi & ministerio verbi

Hist. Eccles. Tom. LVI. B instan-

Sæc. XVII. instantes erimus, quia aliud sibi commissum officium non agnoscebant.
A. C. 1618.

Hæc propositio est hæretica in illis verbis, quia aliud sibi commissum officium non agnoscebant.

V. Disparitas potestatis inter Apostolos est humanum inventum in Sacris Evangeliiis, & Divinis novi Testamenti Scripturis minime subsistens.

Hæc propositio est hæretica, & Schismatica, de jurisdictione Apostolica, Ordinaria, quæ in solo Divo Petro subsistebat, intellecta.

VI. Monarchiæ forma non fuit immediate in Ecclesia a Christo instituta.

Hæc propositio est hæretica, Schismatica, Ordinis Hierarchici subversiva, & pacis Ecclesiæ perturbativa.

VII. Si de vero & proprio Vicario loquamur, qui perfectissime Christi vices post ejus in Cœlum ascensum plene gesserit, geratque in terris, & gesturus sit usque ad consummationem sæculi, quis dubitat esse Spiritum Sanctum Paracletum?

Hæc propositio est erronea & Scandalosa, atque hæresim Macedonii expresse redolens in Verbo, Vicarii proprie sumpti.

VIII. Petrus ferme statim ab illa eadem fide decedit, scilicet post confessam Christi divinitatem Matth. 16.

Ne-

Neque semel, sed sæpius titubans, etiam post Christi ascensionem & Spiritus Sancti illapsum.

Sæc. XVII.
A. C. 1618.

Hæc propositio est erronea, temeraria, & in beatum Petrum contumeliosa.

IX. Pasce oves meas, hoc est Israelitas, qui tunc soli erant Christi oves: unde dicebat: non sum missus nisi ad oves, quæ perierunt domus Israel, & Paulus ipsum Dominum vocat Ministrum Circumcisionis.

Hæc Propositio in verbo (solos Israelitas) est hæretica, & ignorantiam crassissimam Authoris prodit.

X. Tametsi articuli Joannis Huff aliquid simile cum meis assertionibus continerent, damnati tamen non fuere legitime; quia eorum singulorum examen non apparet.

Hæc propositio est falsa, erronea, ac in Concilium Constantiense, quasi non legitime processerit in damnandis erroribus Husitarum contumeliosa.

XI. Doctrina in articulis Joannis Hus contenta, nimirum in Ecclesia non dici unum caput supremum, & Monarcham præter Christum, suam Ecclesiam per multos Ministros, sive uno isto Monarcha mortali regere perfecte, & gubernare, est doctrina Christiana a Sanctis Patribus egregie explicata & confirmata.

Sæc. XVII.
A. C. 1618.

Hæc propositio est hæretica quoad singulas partes.

XII. Si quid incommodi habet Aristocratia, cui Monarchia facile possit obviare, Ecclesia Spiritu Christi instructa, propterea in singulis Ecclesiis voluit Monarchiam, & in se totam Aristocratiam.

Hæc propositio est hæretica & schismatica; quatenus vult Ecclesiam universalem secundum se totam esse Aristocraticam.

XIII. Deus Spiritum sanctum toti Ecclesiæ promisit, non alligando ipsum certis personis, sive certo generi personarum, puta solis Presbyteris, aliisque Clericis ad Ministeria Ecclesiastica deputatis, sed ipsum voluit esse per omnes, licet non per singulos diffusum: & consensus totius Ecclesiæ in aliquo articulo, non minus intelligitur in Laicis, quam etiam in Presbyteris & Prælati. Sunt enim Laici in Ecclesia, imo etiam ex Ecclesia, ipsiusque solidam, & majorem partem constituunt.

Hæc propositio est hæretica, & status Ecclesiæ perturbativa, quatenus ad fidei propositiones statuendas consensum laicorum requirit.

XIV. Sicut Apostoli simul & in solidum Aristocratice curam gerebant Ecclesiæ cum potestate æquali & universali

fali, ita Episcopi omnes simul & in solidum eandem regunt Ecclesiam, singuli cum plena potestate.

Sæc. XVII.
A.C. 1618.

Hæc propositio est Hæretica & schismatica quoad ultima verba, singuli cum plena potestate.

XV. Episcopi dicuntur Apostolorum Successores, quia in eorum Officio, quod erat Apostolorum omnium commune, succedunt omnes omnibus in solidum.

Hæc propositio est hæretica & schismatica, cum agat de jurisdictionis Apostolicæ potestate.

XVI. In potestate universali succedunt Episcopi non modo universi sed etiam singuli.

Hæc propositio est hæretica & schismatica.

XVII. De Ordine nihil prorsus habemus, quo ipsius institutio ad modum Sacramenti appareat.

Hæc propositio est hæretica & scandalosa, & statui Sacerdotali & Episcopali contumeliosa.

XVIII. Non est Ordo verum Sacramentum, sed mera ad ministerium deputatio sine istis characteribus & impressionibus.

Hæc propositio tota est hæretica secundum utramque sui partem & prout negat

Sæc. XVII. Ordinem esse verum Sacramentum, & pro-
A. C. 1618, ut in eo characterem non imprimi afferit.

XIX. Si quis ex laico seu Diacono, aliove gradu infra Presbyteratum immediate in Episcopum ordinetur, is plenissime erit Episcopus, & ex tali ordinatione habet totam etiam Presbyteralem potestatem.

Hæc propositio est hæretica & scandalosa per saltum volens aliquos ad Episcopatum promoveri posse.

XX. Augustinus agnoscit tantum duo vera & propria Sacramenta, quæ clare & expresse pateant a Christo instituta.

Hæc propositio est falsa, & in Beatum Augustinum contumeliosa.

XXI. Dicat mihi noster hic Deus ridiculus, seu Vice-Deus, si nemo præter ipsum potest Episcopum ab una Ecclesia ad aliam transferre.

Hæc propositio est contumeliosa, scandalosa & piarum aurium offensiva.

XXII. Dico Romanam Ecclesiam & ex magnitudine Civitatis, & ex eo, quod eam duo primi Apostoli fundaverunt Petrus & Paulus, & ex aliis capitibus extra jus divinum habuisse, ut semper reputata sit Ecclesia principalis, non tamen Domina & Regina super universas Christi Ecclesias: neque Augustinus, neque ullus ex antiquioribus Patri-

Patribus, summam Ecclesiasticarum Sæc. XVII.
rerum in Romana Cathedra posuerunt, A. C. 1618.
erat ergo & est Ecclesia præcipua no-
bilitate, existimatione, nomine & di-
gnitatis autoritate, non Regiminis &
jurisdictionis principatu.

*Hæc propositio est hæretica & schisma-
tica, quatenus aperte insinuat Romanam
Ecclesiam jure Divino auctoritatem in alias
Ecclesias non habere.*

XXIII. Sacri Ministri ad Cœliba-
tum jure non tenentur.

*Hæc propositio est hæretica, & status
Clericorum, & totius Reipublicæ Christia-
næ perturbativa.*

XXIV. Quamvis Episcopi inducta
consuetudine, ut si conjugati essent in
sui promotione, cessarent in posterum
ab opere nuptiarum, id tamen non fa-
ciebant ex Religione, aut cautione,
quod si putarent id eis jam minime li-
cere, sed ex devotione, & perfectioris
cujusdam puritatis amore &c. Hanc
tamen devotionem non omnes Presby-
teri, qui sunt multo plures, sunt am-
plexi, sed soli, qui libere voluerunt.
Et ita Presbyteris liberum mansit, ut
qui possent capere, caperent.

*Hæc propositio pro prima sui parte fal-
sa est & erronea; pro secunda vero, quæ
dicit Presbyteris liberum mansisse matrimo-
nium, est hæretica.*

Sæc. XVII.
A. C. 1618.

XXV. Cœlibatus a libera pendet clericorum voluntate & electione : & si post sacros Ordines quis contrahat matrimonium , id firmum erit & legitimum.

Hæc propositio est hæretica , quatenus universalis Ecclesiæ consuetudini & consensui repugnat.

XXVI. Concludimus primo, votum solemne Monachorum , si quid efficiat ultra votum simplex eorundem jam vitam Monachalem amplexorum , id totum sola Ecclesiastica constitutione efficere.

Concludimus secundo, solemnitates has voti scilicet impedire quidem ac vetare , ne matrimonium contrahatur, contractum tamen post illas ex eis non dirimi , sed esse ratum firmum & validum tam in Monacho , quam in Moniali, sicut post votum simplex.

Hæc propositio quoad secundam illam partem contractum tamen &c. est hæretica , scandalosa & Ecclesiæ status perturbativa.

XXVII. Si propria autoritate sine causa legitima quis Monachus professus fiat desertor , hic sane peccat contra Deum , & damnationem habet, sed Ecclesia nihil habet contra illum in foro externo : habet tamen in foro conscientiae propter peccatum , ut non absolva-
tur,

tur, nisi redeat, aut sine legitima causa absolvatur, etiam non rediturus per irritationem, vel commutationem voti: quod si uxorem duxerit, poeniteat de peccato desertionis, sed permaneat in conjugio: neque enim amplius indiget ulla dispensatione, ipse enim per assumptionem status impassibilis cum Monachatu secum satis dispensavit, quia longe arctius est vinculum conubii, quam Monachalis professionis.

Sæc. XVII.
A. C. 1618.

Hæc propositio quoad secundam partem, Ecclesia nihil habet &c. est hæretica, quoad illam aliam partem, si uxorem duxerit, permaneat in conjugio &c. est etiam hæretica, scandalosa, & Ecclesie perturbativa.

XXVIII. Totus Concilii Tridentini scopus fuit, ut amplissimam jam innumeris usurpationibus Papalem potestatem non modo stabiliret, sed etiam faceret ampliolem; solus enim Papa, solaque Roma Concilium illud rexit, struxit & instruxit.

Hæc propositio est falsa, contumeliosa, & viam aperiens ad multas hæreses in hoc Concilio condemnatas renovandas.

XXIX. Unumquemque Episcoporum jure divino esse universalem.

XXX. Monarchiam semper Christus a sua Ecclesia amovit, & eam ipsa Ecclesia est abominata.

B 5

Hæc

Sæc. XVII. *Hæc propositio sicut & prior est hæ-*
 A. C. 1618. *retica, schismatica, & Ordinis Ecclesiasti-*
ci perturbativa & subversiva.

XXXI. Falsum est, unionem Eccle-
 siæ Catholiciæ in unitate Rectoris visi-
 bilis consistere.

Hæc propositio est hæretica & schisma-
tica, quatenus negat unitatem Rectoris vi-
sibilis ad unionem Ecclesiæ facere.

XXXII. Supremus Ecclesiæ Roma-
 næ Primatus, ipsiusque supra ceteras
 omnes Christi Ecclesias imperium, re-
 vera nullis solidis innititur fundamen-
 tis.

Hæc propositio est falsa, & viam ad
hæreses, & schismata sternens.

XXXIII. Neque Antiochiæ, neque
 Romæ Petrus proprie sedit, qui non ut
 federet, sed ut excurreret, Apostola-
 tum accepit; & quocumque pergebat,
 semper suam Cathedram, hoc est, E-
 piscopalem potestatem secum deferebat,
 quam nulli certo loco alligatam ha-
 bebat.

Hæc propositio est falsa, & quæ igno-
rantiam Authoris prodit.

XXXIV. Tota, ut vidimus antiqui-
 tas universalitatem Romani Episcopa-
 tus penitus ignoravit.

Hæc propositio est ut præcedens falsa,
& eandem ignorantiam authoris ostendit.

XXXV.

XXXV. Romanam Ecclesiam esse Sæc. XVII.
constat perfectissime Schismaticam, quæ A. C. 1618.
se a corpore Ecclesiæ universalis tunc
abscidit, quando membrum ipsius esse
recusavit, & quod pejus est, & schif-
mati addit Tyrannidem vere antichri-
stianam, caput se contra Christum,
qui solum & verum suæ Ecclesiæ caput
est, constituit.

*Hæc propositio est hæretica & Schif-
matica.*

XXXVI. Omnes sane Episcopi sunt
omnium Apostolorum etiam Petri in so-
lidum Successores, & paulo post, non
enim habuit Petrus quicquam peculia-
re, in quo ei dari debeat magis quam
ceteris simul omnibus successio.

*Prior propositio, qua parte statuit sin-
gulos Episcopos successores, est captiosa,
quia Petrus ultra potestatem Ordinis, in
qua ei succedunt Episcopi, aliam habuit ju-
risdictionis Apostolicæ, cui solus Romanus
Pontifex succedit, posterior est hæretica &
schismatica, & Hierarchici Ordinis sub-
versa.*

XXXVII. Planum est, Papatum
hunc esse totum fictitium commentum
hominum a Christi institutione remo-
tissimum.

*Hæc propositio est hæretica, ut jam su-
pra notatum est.*

XXXVIII.

Sæc. XVII.
A. C. 1618.

XXXVIII. Absolute nego Romanum Pontificem esse Petri peculiarem quocunque jure successorē: ex jure enim divino colligimus, Romanum Pontificem non posse ulla ratione peculiari Petro succedere.

Hæc propositio est hæretica, & schismatica, atque Romano Pontifici contumeliosa.

XXXIX. Potestatis plenitudo, ut optime docent Parisienses, data est Ecclesiæ universæ, hoc est omnibus & singulis Episcopis in solidum.

Hæc propositio est contumeliosa in facultatem Parisiensem in particula: singulis Episcopis.

XL. Sciant etiam de jure divino veram jurisdictionem in Ecclesia nullam esse, sed totam charitate regi &c.

Hæc propositio est hæretica, & Ordinis Hierarchici subversiva.

XLI. Parisiensium doctrina enucleate intellecta nihil discrepat a mea his libris tradita doctrina & ab ipsa veritate: & paulo post: Schola itaque Parisiensis & nostra est, & re ipsa potestati studet Aristocraticæ, non Monarchicæ: quare ex ejus quoque doctrina, Papatus nullo potest solido subsistere fundamento.

Mera contra Facultatem Parisiensem impostura.

XLII.

XLII. Sed ego quoque illiteratum Sæc. XVII.
& notorie ac insigniter scelestum ex A. C. 1618.
Sanctorum Patrum dictis, insinuavi Sa-
crum Ordinem non suscipere: & Sa-
crum Ordinem posse admitti.

*Hæc propositio est hæretica, & inter
hæreses Bohemorum in Concilio Constan-
tientiensi condemnata.*

XLIII. Concilia Occidentalia, ut La-
teranense sub Innocentio III. Lugdu-
nense sub Gregorio X. & Florentinum
sub jugo Monarchiæ Romanæ Ecclesia-
sticæ jam dominantis gemendo, ap-
plaudere tanto Monarchæ sunt coacta.

*Hæc propositio est falsa, calumniosa &
scandalosa.*

XLIV. Bedam, Anselmum, Hu-
gonem Victorinum & Bernardum inter
Monarchicos non quidem decipientes,
sed potius deceptos reponimus. *Et*
paulo post, alios vero posteriores ma-
gna ex parte parasitos, & assentatores,
malæque fidei deceptores, & contra
propriam scientiam & conscientiam
contentiosos & verbosos disputatores,
isthac in causa reiicimus penitus, ne
dicam, contemnimus.

Hæc propositiones sunt contumeliosæ.

XLV. Si quis vero opponat in Con-
cilio Constantiensi fuisse Wicleffi & Huf-
fi articulum de Primatu Papæ ab eis
negato condemnatum &c. responde-
mus

mus

Sæc. XVII. mus, Patres Concilii Constantiensis Mo-
A. C. 1618. narchiam Ecclesiasticam tenuisse, &
 communissimo jam errore fuisse infe-
 ctos.

Hæc propositio quoad ultima verba est hæretica, & in Concilium Constantiense contumeliosa.

XLVI. Si sede vacante Canonici Lateranenses cum reliquo Romanarum Ecclesiarum proprio Clero & Senatu populoque Romano conjuncti Pontificem Romanum eligerent, & eundem sic electum facerent ab Episcopis circumvicinis, etiam non Cardinalibus (si Episcopi Cardinales renuerent) consecrari, is verus & legitimus esset Pontifex, multo magis quam ille, quem in conclavi eligerent Cardinales & consecrarent.

Hæc propositio est seditiosa, & scandalosa, hæretica quoad formam & modum electionis.

XLVII. Quod Parisienses, Cardinales solos faciant totius Ecclesiæ universalis nomine, Papæ electores, est mera unitas, quia supponunt in Ecclesia universali unum Papam universalem, qui toti præsit Ecclesiæ universali tanquam Episcopus universalis.

Hæc propositio est erronea, cujus error cadit in particulam mera unitas, & quoad suppositionem, quam Parisiensibus tribuit,

buit, falsa, ejusque falsitas in hæc verba: Sæc. XVII.
 tanquam Episcopus universalis cadit, A. C. 1618.
 quasi alii Episcopi sint tantum Papæ Vicarii.

Post promulgatam harum propositionum censuram etiam Romæ hoc anno die secunda Decembris præfati Authoris liber *de Republica Ecclesiastica* & die decima sexta Martij anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo primo cetera ejusdem Marci Antonii opera ad librorum prohibitorum Catalogum fuisse rejecta.

§. VII.

Veteris disciplinae restauratio in Ordine Præmonstratensium a P. Servatio Lairuels inchoata.

Jam ab aliquo tempore celeberrimus *Hist. Eccl. de Lorr. Calmet. tom. 3. pag. 150. Instit. ref. in Ord. Præm. Paris.*
 Ordo Præmonstratensium ætatis vi-
 tio a primæva instituti sui sanctimonia
 declinare cæperat, prævalente otio, &
 ignorantia ceterisque malis ex hac ra-
 dice pupillantibus: nunquam tamen
 inter ipsas laxioris vitæ corruptelas
 adeo emarcuit Religiosi fervoris flos,
 quin non saltem pauci invenirentur, qui
 inter occulta cordis sui suspiria severio-
 rem disciplinam revocare peroptarent.
 Hos inter haud infimus erat Venerabilis
 Pater Servatius Lairuels, qui a Fran-
 cisco de Longo-Prato supremo Ordinis
 Præ-